

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 1515/2019
15.05.2020. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: др Драгише Б. Слијепчевића, председника већа, др Илије Зиндовића и Татјане Матковић Стефановић, чланова већа, у правној ствари тужиле АА из ..., коју заступа пуномоћник Биљана Коцан, адвокат из ..., против туженог ЈП "Комуналац" из ..., чији је пуномоћник Милан Маричић, адвокат из ..., ради поништаја решења о отказу уговора о раду, одлучујући о ревизији тужиле изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 2732/18 од 17.12.2018. године, у седници одржаној 15.05.2020. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужиле изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 2732/18 од 17.12.2018. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Руми П1 11/16 од 04.06.2018. године, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиле којим је тражила да се утврди да је тужилца некад запослена на радном месту производње и одржавања зеленила у РЈ "...", дискриминисана од стране туженог, тако што јој је тужени злоупотребом права отказао уговор о раду број ... од 6. јуна 2008. године и анекс уговора о раду број ... од 11. децембра 2013. године јер је "најјефтинија" за послодавца уз поштовање формалних а не суштинских разлога за примену института "вишка запослених" којим се вређа циљ и сврха члана 179. став 5. Закона о раду и да се поништи као незаконито решење туженог број ... од 20. фебруара 2015. године, те да се утврди да је тужилца радни однос престао без правног основа и да се наложи туженом да тужилца на име накнаде штете исплати износ у висини 36 зарада које је остварила у јануару 2015. године као месецу који претходи месецу у којем јој је престао радни однос код туженог, а која је износила 58.348,55 динара, као и захтев да се обавезе тужени да тужилца накнади трошкове парничног поступка са каматом од дана пресуђења до коначне исплате све у року од 15 дана.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж1 2732/18 од 17.12.2018. године, одбијена је као неоснована жалба тужиле и потврђена пресуда Основног суда у Руми П1 11/16 од 04.06.2018. године.

Против правноснажне пресуде донесене у другом степену тужила је благовремено изјавила ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Врховни касациони суд је испитао побијану пресуду у смислу члана 408. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС" бр. 72/11... 55/14) и утврдио да ревизија није основана.

У спроведеном поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности. Неоснован је ревизијски навод да је побијана пресуда донета уз битну повреду одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 12. ЗПП јер је другостепени суд поступао у оквиру своје надлежности и правилно се изјаснио о непостојању битних повреда одредаба ЗПП из члана 374. став 2. тачка 12. ЗПП.

Према утврђеном чињеничном стању, тужени и тужила су дана 6. јуна 2008. године закључили уговор о раду број ... и тужена је по том уговору обавља послове референта зеленила на ... . Дана 11. децембра 2013. године тужила је закључила анекс уговора о раду број ... којим је распоређена на радно место референт зеленила у РЈ "... " у ... . Правилником о унутрашњој организацији и систематизацији послова ЈП "Комуналац" број ... од 26. септембра 2014. године уређени су организациони делови, њихов делокруг, систематизација послова и то у РЈ "... " где је систематизовано радно место руководиоца РЈ "... ", као и референт производње и одржавања зелених површина, те друга радна места у овој радној јединици. Тужила је обављала послове референта производње и одржавања зелених површина у РЈ "... ". Ступањем на снагу Правилника о систематизацији послова ЈП "Комуналац" број ... од 2. фебруара 2015. године престаје да важи Правилник од 26. септембра 2014. године. Новим Правилником није било предвиђено место референта за производњу и одржавања зелених површина. Дана 20.02.2015. године тужени је донео решење којим је тужили отказан уговор о раду број ... од 6. јуна 2008. године као и анекс уговора о раду број ... од 11. децембра 2013. године услед технолошких, економских и организационих промена, због којих је престала потреба за обављањем послова на којима је тужила радила јер су ти послови прешли у надлежности пословође РЈ "... " и руководиоца РЈ "... ". Тужили је радни однос престао 9. марта 2015. године. При томе, тужени није могао тужилу распоредити на друго одговарајуће радно место јер такво место није постојало. Тужили је исплаћена отпремнина у складу са актима туженог и у складу са законом. Даље је утврђено да је просечна зарада у јануару 2015. године као месецу који је претходио месецу у ком је тужили отказан уговор о раду износила 58.348,55 динара. Тужили је од стране Националне службе за запошљавање – Филијале Сремска Митровица у периоду од 10. марта 2009. до 6. марта 2016. године било признато право на новчану накнаду. Исплаћен јој је износ од укупно 349.785,76 динара. Од 7. августа 2016. године тужила је остварила право на пензију.

При овако утврђеном чињеничном стању, нижестепени судови су закључили да је тужени правилно спровео поступак везано за отказивање уговора о раду тужили и да је уговор о раду правилно отказан сходно одредби члана 189. став 5. тачка 1. Закона о раду ("Службени гласник РС" бр. 24/05... 75/2014). Код туженог је донет нови Правилник о организацији и систематизацији послова број 618 од 2. фебруара 2015.

године којим је радно место на које је она била распоређена, укинута. Организација процеса рада је у искључивој надлежности туженог као послодавца. Поступак решавања радноправног статуса запослених који су проглашени за вишак, спроведен је у складу са законом, што се односи и на тужиљу. То право послодавца је предвиђено одредбом члана 24. ст. 2. и 4. Закона о раду. Правилником о организацији и систематизацији послова туженог, послови које је обављала тужилја пренети су и придодати у делокруг другим запосленима. Даље, нижестепени судови су закључили да примена одредбе чл. 149. и 153. Колективног уговора код туженог се примењује само у случајевима када је потребно извршити избор између више запослених који раде на одређеним деловима и ако је одређени број радника на тим пословима вишак. У овој ситуацији није било потребно прописивати критеријуме и мерила на основу којих би се извршила персонификација вишка запослених зато што је радно место на којем је радила тужилја укинута. Суд није овлашћен да испитује целисходност начина на који је извршена унутрашња организација и систематизација послова код туженог. Другостепени суд је закључио да је првостепени суд потпуно утврдио чињенично стање и правилно применио материјално право и потврдио одлуку првостепеног суда.

По оцени ревизијског суда, правилно је другостепени суд извео закључак о неоснованости тужбеног захтева тужилје. Према Правилнику туженог о унутрашњој организацији и систематизацији радних послова број ... од 26. септембра 2014. године, није било предвиђено радно место на којим је радила тужилја. Ти послови су придодати другим радним местима сходно систематизацији тих радних места. Стога правилно закључује другостепени суд да није било ни потребе да се врши персонификација вишка запослених, тј. да се врши оцена рада из разлога што је радно место тужилје било укинута, чиме је престала потреба за њеним радом. Суд није овлашћен да испитује целисходност начина на који је извршена унутрашња организација и систематизација послова код туженог, јер је то у искључивој надлежности послодавца.

Наводима из ревизије не доводи се у питање правилност побијане другостепене пресуде. Неприхватљиви су наводи да је чланом 110. Колективног уговора туженог било предвиђено да постоји систематизовано радно место и коефицијент радног места и да исто Правилником није могло бити укинута. Ово је из разлога што се Колективним уговором не може предвидети систематизација радних места. То се ради актом послодавца и у његовој је надлежности. Колективним уговором се ближе дефинишу остваривање права радника која су загарантована законом и подзаконским актима послодавца донетим у складу са законом. Нису од значаја наводи тужилје да је иста проглашена вишком без примене јасно дефинисаних критеријума. У овом случају није требало да се врши оцена рада запослених као једног од критеријума у коме би престао радни однос из разлога што новим Правилником тужени није предвидео радно место на коме је радила тужилја. Сходно томе није имало потребе да се врши оцена и ближе дефинишу критеријуми везано за ту околност. Без утицаја је позивање тужилје на члан 9. Конвенције о престанку радног односа на иницијативу послодавца, којим је прописано да се могу испитивати разлози дати за престанак радног односа као и друге околности везане за односни случај, јер је у току поступка доказано да је у овом случају цео поступак спроведен у складу са законом.

- 4 -

Врховни касациони суд је ценио и остале наводе из ревизије тужиље, али налази да исти нису од посебног значаја за доношење другачије одлуке.

Из наведених разлога, применом члана 414. став 1. ЗПП, одлучено је као у изреци.

**Председник већа
судија
др Драгиша Б. Слијепчевић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић